

Περί Φιλανθρωπίας

Μας λένε οι σοφοί πως η φιλανθρωπία αποτελεί ψυχική ανάγκη και προέρχεται όχι μόνον από την θρησκευτική μας συνείδηση αλλά και από την αγάπη μας προς την ζωή γιατί εκείνος που βοηθά να ζήσει ο συνάνθρωπος του βοηθά και την δική του ζωή. Γι' αυτό αν πράγματι αγαπούμε τη ζωή πρέπει να βρίσκουμε τρόπους και μέσα για να ανακουφίζουμε την ανθρώπινη δυστυχία. Οι πιο πολλοί από μας έχουμε μάθει από μικροί να συγκινούμεθα από τους θρήνους της χρείας, τους οδυρμούς της ορφάνιας, τους πόνους της αρρώστιας των συνανθρώπων μας, των δύσκολων γηρατειών και άλλα. Αυτό πρέπει να το μάθει όλος ο κόσμος μικροί και μεγάλοι, άνδρες και γυναίκες. Γιατί αν δούμε το όλο θέμα θρησκευτικά και αν πράγματι θέλουμε να προετοιμάσουμε τους εαυτούς μας για την μετέπειτα ζωή, χρειάζονται έργα πολλά. Αλλά και αυτή την ζωή που ζούμε σήμερα αν θέλουμε να την κάμουμε πιο ενδιαφέρουσα και ευτυχισμένη πρέπει να μάθουμε να χαίρουμε με τους χαίροντες και να κλαίουμε με τους κλαίοντες.

Αν προστρέξουμε στη θρησκευτική μας ιστορία και τις παραδόσεις της νομίζω πως δεν είναι τυχαίο που ο Επίσκοπος Μύρων της Λυκίας κατετάχθη μεταξύ των Αγίων για να τον ανεβάσει αργότερα η ανθρώπινη συνείδηση σε Άγιον Νικόλαον και να εορτάζουμε την μνήμη του κάθε χρόνο στις 6 Δεκεμβρίου. Γιατί η φιλανθρωπία του ήταν τόσο μεγάλη που ενέπνεε την εμπιστοσύνη και γενναιοδωρία των πλουσίων της εποχής του ώστε να του προσφέρουν ότι είχαν και δεν είχαν για να

τα διαθέσει για τους φτωχούς και όλους τους δυστυχούντες.

Το ίδιο μπορεί να λεχθεί και για τους τρεις γίγαντες του Ελληνικού Χριστιανισμού τον Μέγα Βασίλειο, τον Γρηγόριο τον Ναζιανζηνό και τον Ιωάννη τον Χρυσόστομο. Όπως είναι γνωστό ο Μέγας Βασίλειος ήταν ο πρώτος που ίδρυσε το μεγάλο φιλανθρωπικό συγκρότημα "Βασιλειάδα" όπου περιεθάλποντο τα ορφανά, οι ασθενείς, οι γέροντες, οι τυφλοί και όλοι οι πάσχοντες. Τα ορφανά εδιδάσκοντο στο συγκρότημα αυτό γράμματα και βιοποριστικές τέχνες για να αντιμετωπίσουν τη δύσκολο ζωή που τους περίμενε.

Ο τρίτος εκ των τριών Ιεραρχών της Εκκλησίας μας ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος όχι μόνο ίδρυσε πλήθος φιλανθρωπικών ιδρυμάτων αλλά εκήρυττε συνεχώς την φιλανθρωπία. Ήταν δε ο πρώτος που είχε το θάρρος να διακηρύξει ότι είναι προτιμότερο η φιλανθρωπία από τον καλλωπισμό των εκκλησιών.

Θα αναφέρω ακόμη ένα παράδειγμα για τη φιλανθρωπία αρχηγών της Εκκλησίας μας και αυτό αφορά τον Κύπριο Ιωάννη, τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας ο επικληθείς αργότερα Μέγας Ελεήμων. Η ιστορία αναφέρει ότι όταν οι Πέρσες εκυρίευσαν τα Ιεροσόλυμα το 615 μ.Χ. οι χιλιάδες Χριστιανοί Έλληνες και άλλοι κατέφυγαν ως πρόσφυγες στην Αλεξανδρείαν όπου επατριάρχευεν ο Κύπριος Ιωάννης. Πόσον συγκινητική ήταν η συμπεριφορά του μεγάλου αυτού ανδρός δεν περιγράφεται. Ίδρυσεν νοσοκομεία για τους πάσχοντες, κλινικές για τις επιτόκους, έκτησε ξενώνες για όλους τους άλλους και διένειμε χρήματα σε